

Verdens tyngdepunkt skifter fra Atlanterhavsområdet til Stillehavsområdet

Leder fra LaRouche PAC, USA, 28. nov., 2017 – Dette koncept om det fremvoksende, eurasiske, Nye Paradigme for hele menneskeheden, blev først præsenteret på den globale, strategiske scene tilbage i 1996 – for over to årtier siden – af den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche, hvor der stort set ikke var noget synligt »bevis«, der pegede i denne retning. Og dog havde LaRouche ret. I sidste måned blev denne idé gentaget i næsten identiske vendinger af Ungarns premierminister, Viktor Orban, der netop har været vært for »16+1«-mødet for statsoverhovederne i CEE (Central- og Østeuropa) og Kina.

»Verdens økonomiske tyngdecenter er i færd med at skifte fra vest til øst«, erklærede Orban. »Alt imens der stadig er en del fornægtelse af denne kendsgerning i den vestlige verden, så synes denne fornægtelse ikke at være fornuftig. Vi ser verdens økonomiske tyngdecenter skifte fra det atlantiske område til Stillehavsområdet.«

Der er i dag rigeligt, der beviser, at Orban har ret. Der er faktisk en transformation i gang i de globale, økonomiske og politiske anliggender, som umiddelbart er et resultat af det faktum, at Kina og Rusland optrapper deres koordinerede bestræbelser og hævder det som en fysisk kendsgerning i hele Eurasien. På meget den samme måde, som hele situationen i hele Mellemøsten (og hinsides) er blevet transformeret af den fysiske kendsgerning med den russiskledede sejr over ISIS i Syrien, skaber det kinesiske Bælte & Vej Initiativ økonomiske *faits accomplis*, fuldbyrdede handlinger, som er i færd med at omslutte hele det eurasiske område.

Det britiske Imperium og deres Wall Street-makkere er blevet taget på sengen, og de bliver mere og mere hysteriske over både udviklingerne samt den kendsgerning, at de bliver udmanøvreret. Og de har ikke rigtig regnet ud, hvad de kan gøre ved det – bortset fra at forsøge at lancere krige og iscenesætte et kupforsøg mod præsident Trump.

Det skyldes, at de globale, strategiske skift, som Kina og Rusland har initieret, ikke vil kunne standses, hvis præsident Trump bringer USA fuldt og helt om bord. Trumps gode arbejdsrelationer med sine præsidentkolleger, Kinas Xi Jinping og Ruslands Vladimir Putin, og som begge blev konsolideret under hans Asienrejse tidligere på måneden, er City of Londons og Wall Streets værste mareridt.

Ind på scenen kommer atter Barack Obama, den vanærede ex-præsident for USA, som netop har annonceret, at han snart vil foretage en rejse til Asien, der vil følge i præsident Trumps fodspor og forsøge at ødelægge alt det, han har opnået, på vegne af sine britiske herrer. Obama vil mødes med den indiske premierminister Narendra Modi den 1. december og dernæst rejse til Kina for at mødes med Xi Jinping, før han rejser videre til Frankrig.

Men sådanne klodsede deployeringer, som tidligere måske virkede, vil mislykkes under nutidens omstændigheder. Verdens tyngdecenter er reelt skiftet fra Atlanten til Stillehavet, og denne kendsgerning hævder sig på en sådan måde, at den ene nation efter den anden kommer med på vognen.

I sin hovedtale på Schiller Instituttets konference i Frankfurt, Tyskland, 25.-26. nov., udtrykte Helga Zepp-LaRouche denne idé på en meget eftertænksom måde:

»Det var den gamle verdensordens absolut manifeste mangel på udvikling, der var årsag til Kinas impuls, og den Nye Silkevejsånd har nu grebet om sig i en grad, hvor mange nationer i verden er absolut fast besluttet på at få

udvikling, der giver hele deres befolkning et bedre liv.

Jeg mener, at den Nye Silkevej er et typisk eksempel på en idé, hvis tid er kommet; og når en idé på denne måde først er ved at blive en materialistisk virkelighed, bliver den til en fysisk kraft i universet. Jeg har personligt haft muligheden for at se udviklingen af denne idé, der på mange måder reelt set begyndte med denne store mand – min ægtemand, Lyndon LaRouche; der, for mange årtier siden – for næsten et halvt århundrede siden – fik ideen om en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden. Dette blev dernæst mere manifest i 1970'erne, '80erne og især i 1991, da Sovjetunionen opløstes, og hvor denne idé om at skabe en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden blev meget fremtrædende. Jeg havde personligt muligheden for at se, hvordan dette spredtes efter Xi Jinping i 2013, i Kasakhstan, annoncerede den Nye Silkevej... Dette har skabt et fuldstændig optimistisk perspektiv.«

Foto: Broen over Pingtanstrædet, med hovedvej og jernbane, under opførelse i Fuijan-provinsen i det sydøstlige Kina. 2017. (*Xinhua/New China*)